

32006D0515

25.7.2006

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 201/15

DECIZIA CONSILIULUI
din 18 mai 2006
privind încheierea Convenției pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale
(2006/515/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Convenția contribuie la asigurarea respectului reciproc și a înțelegerii între culturi la nivel mondial.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 133, 151, 181 și 181a, coroborate cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf a doua teză și articolul 300 alineatul (3) primul paragraf,

(4) Convenția UNESCO ar trebui aprobată cât mai curând.

având în vedere propunerea Comisiei,

(5) Atât Comunitatea, cât și statele membre au competențe în domeniile reglementate de Convenția UNESCO. Prin urmare, Comunitatea și statele membre ar trebui să devină părți contractante, pentru a-și îndeplini împreună obligațiile stabilite prin Convenția UNESCO și a-și exercisa împreună drepturile conferite de respectiva convenție în situațiile de competențe mixte, într-o manieră coerentă,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

(1) În noiembrie 2004, Consiliul a autorizat Comisia să participe, în numele Comunității, la negocierile derulate în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO) cu privire la o Convenție pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale (denumită în continuare „Convenția UNESCO”). Atât Comisia, cât și statele membre au participat la negocierile respective.

DECIDE:

Articolul 1

(1) Se aprobă, în numele Comunității, Convenția UNESCO pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale.

(2) Convenția UNESCO a fost adoptată în cadrul Conferinței generale a UNESCO din 20 octombrie 2005 de la Paris.

(2) Textul Convenției UNESCO este inclus în anexa 1(a) la prezenta decizie.

(3) Convenția UNESCO constituie un pilon pertinent și eficace pentru promovarea diversității culturale și a schimburilor culturale, cărora li se acordă cea mai mare importanță atât de către Comunitate, așa cum rezultă din articolul 151 alineatul (4) din tratat, cât și de către statele membre.

Articolul 2

(1) Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) abilitată (abilitate) să depună, în numele Comunității, instrumentul de aderare pe lângă Directorul general al UNESCO, în conformitate cu articolul 27 alineatul (4) din Convenția UNESCO.

⁽¹⁾ Aviz emis la 27 aprilie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

(2) Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) abilitată (abilitate) să depună, în numele Comunității, declarația de competență inclusă în anexa 1(b) la prezenta decizie, în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) litera (c) din Convenția UNESCO.

(3) Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) abilitată (abilitate) să emită declarația unilaterală inclusă în anexa 2 la prezenta decizie, în momentul depunerii instrumentului de aderare.

Articolul 3

Pentru aspectele care țin de competența Comunității, Comisia reprezintă Comunitatea în cadrul sesiunilor organelor create prin Convenția UNESCO, în special la Conferința părților menționată

la articolul 22 din convenția respectivă, și negociază în nume propriu în chestiunile care țin de competența organelor respective.

Articolul 4

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 18 mai 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

Franz MORAK

ANEXA 1(a)

**CONVENȚIA
pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale**

Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, reunită la Paris în perioada 3-21 octombrie 2005 pentru cea de-a treizeci și treia sesiune,

AFIRMÂND că diversitatea culturală este o caracteristică inerentă umanității,

CONȘTIENȚĂ că diversitatea culturală constituie un patrimoniu comun al umanității și că ar trebui respectată și păstrată spre binele tuturor,

ȘTIIND că diversitatea culturală creează o lume bogată și variată, care lărgeste posibilitățile de alegere, hrănește capacitățile și valorile umane și reprezintă astfel o sursă fundamentală de dezvoltare durabilă a comunităților, a popoarelor și a națiunilor,

REAMINTIND că diversitatea culturală, care se dezvoltă într-un cadru bazat pe democrație, toleranță, justiție socială și respect reciproc între popoare și între culturi, este indispensabilă pentru asigurarea păcii și a securității la nivel local, național și internațional,

CELEBRÂND importanța diversității culturale pentru realizarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale proclamate în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în alte instrumente universal recunoscute,

SUBLINIIND necesitatea integrării culturii ca element strategic în politicile naționale și internaționale de dezvoltare, precum și în cooperarea internațională pentru dezvoltare, ținând seama și de Declarația mileniului a ONU (2000), care pune accentul pe eradicarea sărăciei,

AVÂND ÎN VEDERE diversele forme pe care le ia cultura în timp și în spațiu și faptul că diversitatea respectivă se concretizează în originalitatea și pluralitatea identităților, precum și în expresiile culturale ale popoarelor și ale societăților care constituie umanitatea,

RECUNOSCÂND importanța cunoștințelor tradiționale ca surse de bogăție imaterială și materială, în special a sistemelor de cunoștințe ale popoarelor indigene, și contribuția pozitivă a acestora la dezvoltarea durabilă, precum și necesitatea de a asigura protecția și promovarea adecvată a acestora,

RECUNOSCÂND necesitatea adoptării unor măsuri în vederea protejării diversității expresiilor culturale, inclusiv a conținutului acestora, în special în situațiile în care expresiile culturale pot fi amenințate cu dispariția sau cu o gravă alterare,

SUBLINIIND importanța culturii pentru coeziunea socială în general și în special contribuția acesteia la îmbunătățirea statutului și a rolului femeilor în societate,

CONȘTIENȚĂ că diversitatea culturală este consolidată prin libera circulație a ideilor și că aceasta se hrănește din schimburile și interacțiunile permanente dintre culturi,

REAFIRMÂND că libertatea de opinie, exprimare și informare, precum și diversitatea mass-media permit dezvoltarea expresiilor culturale în cadrul societăților,

RECUNOSCÂND că diversitatea expresiilor culturale, inclusiv a expresiilor culturale tradiționale, reprezintă un factor important care permite indivizilor și popoarelor să își exprime și să împărtășească cu alții propriile idei și valori,

REAMINTIND că diversitatea lingvistică este un element fundamental de diversitate culturală și REAFIRMÂND rolul fundamental pe care îl are educația în protecția și promovarea expresiilor culturale,

AVÂND ÎN VEDERE importanța vitalității culturilor pentru toți, inclusiv pentru persoanele care aparțin minorităților și pentru popoarele indigene, așa cum se manifestă aceasta prin libertatea acestora de a crea, de a difuza și de a distribui propriile expresii culturale tradiționale și de a avea acces la acestea astfel încât să poată favoriza dezvoltarea lor,

SUBLINIIND rolul esențial al interacțiunii și al creativității culturale, care alimentează și reînnoiesc expresiile culturale și întăresc rolul celor care lucrează la dezvoltarea culturii pentru progresul întregii societăți,

RECUNOSCÂND importanța drepturilor de proprietate intelectuală pentru susținerea persoanelor care participă la creativitatea culturală,

CONVINSĂ că activitățile, bunurile și serviciile culturale au o dublă natură, economică și culturală, deoarece sunt purtătoare de identități, de valori și de sensuri, și că acestea nu trebuie să fie tratate ca având exclusiv o valoare comercială,

CONSTATÂND că procesul de mondializare, facilitat de evoluția rapidă a tehnologiilor de informare și de comunicare, chiar dacă creează condiții inedite pentru o interacțiune sporită între culturi, reprezintă în același timp și o provocare pentru diversitatea culturală, în special cu privire la riscurile de dezechilibre între țările bogate și țările sărace,

CONȘTIENȚĂ de mandatul specific încredințat UNESCO de a asigura respectarea diversității culturilor și de a recomanda acordurile internaționale pe care le consideră utile în vederea facilitării liberei circulații a ideilor prin cuvânt și prin imagine,

FĂCÂND REFERIRE la dispozițiile instrumentelor internaționale adoptate de UNESCO având legătură cu diversitatea culturală și cu exercitarea drepturilor culturale, în special la Declarația universală privind diversitatea culturală din 2001,

ADOPTĂ, LA 20 OCTOMBRIE 2005, PREZENTA CONVENȚIE:

I. OBIECTIVE ȘI PRINCIPII DIRECTOARE

Articolul 1

Obiective

Obiectivele prezentei convenții sunt:

- (a) protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale;
- (b) crearea condițiilor care să permită culturilor să se dezvolte și să interacționeze liber astfel încât să se îmbogățească reciproc;
- (c) încurajarea dialogului între culturi în vederea asigurării unor schimburi culturale mai intense și echilibrate în lume, favorizând respectul intercultural și o cultură a păcii;
- (d) stimularea interculturalității în vederea dezvoltării interacțiunii culturale în spiritul construirii unor punți între popoare;
- (e) promovarea respectului pentru diversitatea expresiilor culturale și conștientizarea valorii acesteia la nivel local, național și internațional;
- (f) reafirmarea importanței legăturii dintre cultură și dezvoltare pentru toate țările, în special pentru țările în curs de dezvoltare, și încurajarea acțiunilor întreprinse în plan național și internațional în vederea recunoașterii valorii veritabile a legăturii respective;

(g) recunoașterea naturii specifice a activităților, a bunurilor și a serviciilor culturale, în calitatea acestora de purtători de identitate, de valori și de sensuri;

(h) reafirmarea dreptului suveran al statelor de a conserva, adopta și pune în aplicare politicile și măsurile pe care le consideră adecvate pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale pe teritoriul lor;

(i) consolidarea cooperării și a solidarității internaționale în spiritul unui parteneriat, vizând, în special, creșterea capacităților țărilor în curs de dezvoltare de a proteja și a promova diversitatea expresiilor culturale.

Articolul 2

Principii directoare

1. Principiul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale

Diversitatea culturală nu poate fi protejată și promovată decât în cazul în care sunt garantate drepturile omului și libertățile fundamentale, cum ar fi libertatea de exprimare, de informare și de comunicare, precum și posibilitatea indivizilor de a-și alege expresiile culturale. Nimeni nu poate invoca dispozițiile prezentei convenții pentru a aduce atingere drepturilor omului și libertăților fundamentale, așa cum au fost acestea consacrate prin Declarația Universală a Drepturilor Omului sau garantate prin dreptul internațional, sau pentru a limita sfera de aplicare a acestora.

2. Principiul suveranității

În conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite și cu principiile de drept internațional, statele au dreptul suveran de a adopta măsurile și politicile de protecție și promovare a diversității expresiilor culturale pe teritoriul lor.

3. Principiul demnității egale și al respectului pentru toate culturile

Protecția și promovarea diversității expresiilor culturale implică recunoașterea demnității egale și a respectului pentru toate culturile, inclusiv cele ale persoanelor aparținând minorităților și cele ale popoarelor indigene.

4. Principiul solidarității și al cooperării internaționale

Cooperarea și solidaritatea internațională ar trebui să permită tuturor țărilor, în special țărilor în curs de dezvoltare, să își creeze și să își întărească mijloacele necesare de expresie culturală, inclusiv propriile industrii culturale, indiferent că acestea sunt emergente sau deja constituite, la nivel local, național și internațional.

5. Principiul complementarității aspectelor economice și culturale ale dezvoltării

Cultura fiind unul dintre izvoarele fundamentale ale dezvoltării, aspectele culturale ale dezvoltării sunt la fel de importante ca și aspectele economice, iar indivizii și popoarele au dreptul fundamental de a participa și de a beneficia de aceasta.

6. Principiul dezvoltării durabile

Diversitatea culturală este o mare bogăție pentru indivizi și pentru societăți. Protecția, promovarea și menținerea diversității culturale sunt o condiție esențială pentru o dezvoltare durabilă, în folosul generațiilor prezente și viitoare.

7. Principiul accesului echitabil

Accesul echitabil la o gamă bogată și diversificată de expresii culturale provenind din întreaga lume și accesul culturilor la mijloace de expresie și de difuzare constituie elemente importante pentru punerea în valoare a diversității culturale și încurajarea înțelegerii reciproce.

8. Principiul deschiderii și al echilibrului

Atunci când statele adoptă măsuri pentru a favoriza diversitatea expresiilor culturale, acestea ar trebui să vegheze la promovarea, în mod adecvat, a deschiderii către alte culturi ale lumii și să se asigure că măsurile respective sunt conforme cu obiectivele urmărite prin prezenta convenție.

II. DOMENIUL DE APLICARE

Articolul 3

Domeniul de aplicare

Prezenta convenție se aplică politicilor și măsurilor adoptate de părți cu privire la protecția și promovarea diversității expresiilor culturale.

III. DEFINIȚII

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentei convenții, se înțelege că:

1. Diversitatea culturală

„Diversitatea culturală” se referă la multitudinea formelor prin care culturile grupurilor și ale societăților își găsesc expresia. Expresiile respective se transmit în interiorul grupurilor și al societăților și între acestea.

Diversitatea culturală se manifestă nu doar în forme variate, prin intermediul cărora se exprimă patrimoniul cultural al umanității, îmbogățit și transmis grație varietății expresiilor culturale, dar și prin intermediul diverselor modalități de creație artistică, de producție, de difuzare, de distribuție și de beneficiere de expresiile culturale, indiferent de mijloacele și tehnologiile utilizate.

2. Conținutul cultural

„Conținutul cultural” se referă la sensul simbolic, la dimensiunea artistică și la valorile culturale care au la origine sau exprimă identități culturale.

3. Expresiile culturale

„Expresiile culturale” sunt expresiile generate de creativitatea indivizilor, a grupurilor și a societăților și care au un conținut cultural.

4. Activitățile, bunurile și serviciile culturale

„Activitățile, bunurile și serviciile culturale” se referă la activități, bunuri și servicii care, atunci când sunt analizate din punct de vedere al calității, al utilizării sau al finalității lor, materializează sau transmit expresii culturale, independent de valoarea comercială pe care o pot avea. Activitățile culturale pot fi de sine stătătoare sau pot contribui la producerea de bunuri și servicii culturale.

5. Industriile culturale

„Industriile culturale” se referă la industriile care produc și distribuie bunuri sau servicii culturale, așa cum sunt acestea definite la punctul 4 de mai sus.

6. Politicile și măsurile culturale

„Politicile și măsurile culturale” se referă la politicile și măsurile referitoare la cultură, la nivel local, național, regional sau internațional, indiferent că sunt centrate pe cultură, ca atare, sau că sunt destinate să aibă un efect direct asupra expresiilor culturale ale indivizilor, ale grupurilor sau ale societăților, inclusiv asupra creării, a producției, a difuzării și a distribuției de activități, de bunuri și de servicii culturale și asupra accesului la acestea.

7. Protecția

„Protecția” înseamnă adoptarea unor măsuri care vizează prezervarea, salvagardarea și punerea în valoare a diversității expresiilor culturale.

„A proteja” înseamnă a adopta astfel de măsuri.

8. Interculturalitatea

„Interculturalitatea” se referă la existența și la interacțiunea echitabilă a unor culturi diverse, precum și la posibilitatea de a genera expresii culturale împărtășite prin dialog și respect reciproc.

IV. DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE PĂRȚILOR*Articolul 5***Reguli generale privind drepturile și obligațiile**

(1) Părțile își reafirmă, în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite, cu principiile dreptului internațional și cu instrumentele universale recunoscute în materie de drepturi ale omului, dreptul lor suveran de a formula și de a pune în aplicare politici culturale proprii și de a adopta măsuri în vederea protejării și a promovării diversității expresiilor culturale, precum și de a consolida cooperarea internațională pentru a atinge obiectivele prezentei convenții.

(2) Atunci când o parte pune în aplicare politici și ia măsuri în vederea protejării și a promovării diversității expresiilor culturale pe teritoriul său, politicile și măsurile respective trebuie să fie compatibile cu dispozițiile prezentei convenții.

*Articolul 6***Drepturile părților la nivel național**

(1) În cadrul politicilor și al măsurilor culturale proprii, astfel cum sunt descrise la articolul 4 punctul 6 și ținând seama de circumstanțele și nevoile proprii, fiecare parte poate adopta măsuri destinate să protejeze și să promoveze diversitatea expresiilor culturale pe teritoriul său.

(2) Măsurile respective pot include:

- (a) măsuri de reglementare care vizează protejarea și promovarea diversității expresiilor culturale;
- (b) măsuri care oferă, într-un mod adecvat, oportunități pentru activități, bunuri și servicii culturale naționale, în cadrul ansamblului de activități, bunuri și servicii culturale disponibile pe teritoriul național, în vederea creării, a producerii, a difuzării, a distribuției și a beneficiilor de acestea, inclusiv măsuri privind limba utilizată pentru activitățile, bunurile și serviciile respective;

(c) măsuri care au drept scop să ofere industriilor culturale naționale independente și activităților din sectorul informal un acces real la mijloace de producție, de difuzare și de distribuție a unor activități, bunuri și servicii culturale;

(d) măsuri care vizează să acorde ajutoare financiare publice;

(e) măsuri care vizează să încurajeze organismele nonprofit, precum și instituțiile publice și private, artiștii și alți profesioniști din domeniul culturii să dezvolte și să promoveze liberul schimb și libera circulație a ideilor și a expresiilor culturale, precum și a activităților, a bunurilor și a serviciilor culturale și să stimuleze crearea și spiritul întreprinzător în activitatea acestora;

(f) măsuri care vizează înființarea și susținerea, în mod adecvat, a unor instituții publice;

(g) măsuri care vizează să încurajeze și să susțină artiștii, precum și pe toți cei care sunt implicați în crearea de expresii culturale;

(h) măsuri care vizează să promoveze diversitatea mass-media, inclusiv prin intermediul serviciului public de radiodifuziune.

*Articolul 7***Măsuri destinate promovării expresiilor culturale**

(1) Părțile încearcă să creeze, pe teritoriul lor, un mediu care să încurajeze indivizii și grupurile sociale:

(a) să creeze, să producă, să difuzeze și să distribuie propriile expresii culturale și să aibă acces la acestea, ținând seama în mod corespunzător de condițiile și nevoile speciale ale femeilor, precum și ale diverselor grupuri sociale, inclusiv ale persoanelor aparținând minorităților și popoarelor indigene;

(b) să aibă acces la diverse expresii culturale provenind de pe teritoriul propriu, precum și din alte țări ale lumii.

(2) Părțile încearcă, de asemenea, să recunoască importanta contribuție a artiștilor și a tuturor celor ce sunt implicați în procesul creator, a comunităților culturale și a organizațiilor care sprijină activitățile acestora, precum și rolul lor central în alimentarea diversității expresiilor culturale.

*Articolul 8***Măsuri destinate protejării expresiilor culturale**

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolelor 5 și 6, o parte poate diagnostica existența unor situații speciale în care unele expresii culturale de pe teritoriul său sunt supuse unui risc de dispariție, unei amenințări grave sau necesită, într-un mod sau altul, măsuri urgente de salvagardare.

(2) Părțile pot lua toate măsurile adecvate în vederea protejării și a prezervării expresiilor culturale aflate în situațiile menționate la alineatul (1), în conformitate cu dispozițiile prezentei convenții.

(3) Părțile raportează Comitetului interguvernamental menționat la articolul 23 cu privire la toate măsurile luate pentru a face față cerințelor impuse de situație, iar comitetul poate formula recomandări adecvate.

Articolul 9

Împărtășirea informațiilor și transparența

Părțile:

- (a) oferă, la fiecare patru ani, în rapoartele lor către UNESCO, informații adecvate cu privire la măsurile luate în vederea protejării și a promovării diversității expresiilor culturale pe teritoriul lor și la nivel internațional;
- (b) desemnează un punct de contact însărcinat cu împărtășirea informațiilor referitoare la prezenta convenție;
- (c) împărtășesc și schimbă informații cu privire la protecția și promovarea diversității expresiilor culturale.

Articolul 10

Educarea și sensibilizarea publicului

Părțile:

- (a) favorizează și dezvoltă înțelegerea importanței protecției și a promovării diversității expresiilor culturale, în special prin programe de educație și sensibilizare crescută a publicului;
- (b) cooperează cu celelalte părți și organizații internaționale și regionale în vederea atingerii obiectivului prezentului articol;
- (c) se angajează să încurajeze creativitatea și să consolideze capacitățile de producție prin punerea în aplicare a unor programe de educație, de formare și de schimburi în domeniul industriilor culturale. Măsurile respective ar trebui să fie aplicate astfel încât să nu aibă un impact negativ asupra formelor de producție tradiționale.

Articolul 11

Participarea societății civile

Părțile recunosc rolul fundamental al societății civile în domeniul protecției și al promovării diversității expresiilor culturale. Părțile încurajează participarea activă a societății civile la eforturile depuse în vederea atingerii obiectivelor prezentei convenții.

Articolul 12

Promovarea cooperării internaționale

Părțile se angajează să consolideze cooperarea bilaterală, regională și internațională în vederea creării unor condiții propice promovării diversității expresiilor culturale, ținând seama, în special, de situațiile menționate la articolele 8 și 17, urmărind mai ales:

- (a) să faciliteze dialogul dintre ele cu privire la politica culturală;
- (b) să consolideze capacitățile strategice și de gestionare a sectorului public în instituțiile culturale publice, grație schimburilor culturale profesionale și internaționale, precum și împărtășirii celor mai bune practici;
- (c) să consolideze parteneriatele cu societatea civilă, organizațiile neguvernamentale și sectorul privat, precum și parteneriatele dintre entitățile menționate anterior, în vederea favorizării și a promovării diversității expresiilor culturale;
- (d) să promoveze utilizarea noilor tehnologii, să încurajeze parteneriatele pentru a consolida împărtășirea de informații și înțelegerea culturală, precum și să favorizeze diversitatea expresiilor culturale;
- (e) să încurajeze încheierea unor acorduri de coproducție și codistribuție.

Articolul 13

Integrarea culturii în dezvoltarea durabilă

Părțile se angajează să integreze cultura în politicile lor de dezvoltare, la toate nivelurile, în vederea creării unor condiții propice dezvoltării durabile și, în acest cadru, să favorizeze aspectele legate de protecția și promovarea diversității expresiilor culturale.

Articolul 14

Cooperarea pentru dezvoltare

Părțile se angajează să susțină cooperarea pentru dezvoltare durabilă și reducerea sărăciei, în special în ceea ce privește nevoile specifice ale țărilor în curs de dezvoltare, în vederea favorizării emergenței unui sector cultural dinamic, printre altele, cu ajutorul următoarelor mijloace:

- (a) consolidarea industriilor culturale din țările în curs de dezvoltare:
  - (i) prin crearea și întărirea capacităților de producție și distribuție culturală din țările în curs de dezvoltare;
  - (ii) prin facilitarea accesului mai larg la activitățile, bunurile și serviciile culturale ale acestora, pe piața mondială și în circuitele internaționale de distribuție;

- (iii) prin permiterea apariției unor piețe locale și regionale viabile;
  - (iv) prin adoptarea, ori de câte ori este posibil, a unor măsuri adecvate, de către țările dezvoltate, care să faciliteze accesul pe teritoriul lor al activităților, al bunurilor și al serviciilor culturale ale țărilor în curs de dezvoltare;
  - (v) prin susținerea muncii creative și prin facilitarea, în măsura posibilă, a mobilității artiștilor din țările în curs de dezvoltare;
  - (vi) prin încurajarea unei colaborări adecvate între țările dezvoltate și țările în curs de dezvoltare, în special în domeniul muzicii și al filmului;
- (b) consolidarea capacităților de schimb de informații, de experiență și de cunoștințe de specialitate, precum și formarea resurselor umane din țările în curs de dezvoltare din sectorul public și privat, în special cu privire la capacitățile strategice și de gestiune, elaborarea și punerea în practică a politicilor, promovarea și distribuția expresiilor culturale, dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și a microîntreprinderilor, utilizarea tehnologiilor, precum și dezvoltarea și transferul de competențe;
- (c) transferul de tehnologii și de know-how prin implementarea unor măsuri de stimulare adecvate, în special în domeniul industriilor și întreprinderilor culturale;
- (d) sprijin financiar pentru:
- (i) înființarea unui Fond internațional pentru diversitatea culturală, așa cum este prevăzut la articolul 18;
  - (ii) acordarea unui ajutor public pentru dezvoltare, în funcție de necesități, inclusiv prin asistență tehnică destinată stimulării și susținerii creativității;
  - (iii) alte forme de ajutor financiar, cum ar fi împrumuturi cu o rată scăzută a dobânzii, subvenții și alte mecanisme de finanțare.

Articolul 15

Modalități de colaborare

Părțile încurajează dezvoltarea de parteneriate între sectorul public și cel privat și organizațiile nonprofit, precum și în interiorul acestora în vederea cooperării cu țările în curs de dezvoltare pentru consolidarea capacității acestora de protejare și promovare a diversității expresiilor culturale. Parteneriatele inovatoare respective vor pune accent, ca răspuns la nevoile concrete ale țărilor în curs de dezvoltare, pe dezvoltarea infrastructurilor, a resurselor umane și a politicilor, precum și pe schimburile de activități, bunuri și servicii culturale.

Articolul 16

Tratamentul preferențial pentru țările în curs de dezvoltare

Țările dezvoltate facilitează schimburile culturale cu țările în curs de dezvoltare, acordând, într-un cadru instituțional și juridic adecvat, un tratament preferențial artiștilor și altor profesioniști și practicieni din domeniul culturii, precum și bunurilor și serviciilor culturale din țările în curs de dezvoltare.

Articolul 17

Cooperarea internațională în situațiile de amenințare gravă a expresiilor culturale

Părțile cooperează pentru a-și acorda asistență reciprocă, vechind, în special, la acordarea de asistență țărilor în curs de dezvoltare, în situațiile menționate la articolul 8.

Articolul 18

Fondul internațional pentru diversitatea culturală

- (1) Se înființează un Fond internațional pentru diversitatea culturală, denumit în continuare „fond”.
- (2) Fondul se înființează ca fond-depozit, în conformitate cu Regulamentul financiar al UNESCO.
- (3) Resursele fondului sunt constituite din:
  - (a) contribuțiile voluntare ale părților;
  - (b) fonduri alocate în acest sens de Conferința generală a UNESCO;
  - (c) contribuții, donații sau moșteniri primite de la alte state, organizații și programe din sistemul Organizației Națiunilor Unite, de la alte organizații regionale sau internaționale și de la organisme publice sau private sau persoane fizice;
  - (d) orice dobândă datorată pentru resursele fondului;
  - (e) fonduri strânse din colecte și veniturile manifestărilor organizate în beneficiul fondului;
  - (f) orice alte resurse autorizate prin regulamentul fondului.
- (4) Utilizarea resurselor fondului se decide de către Comitetul interguvernamental pe baza orientărilor stabilite de Conferința părților menționată la articolul 22.

(5) Comitetul interguvernamental poate accepta contribuții și alte forme de asistență pentru obiective generale sau specifice, referitoare la proiecte specifice, cu condiția ca proiectele respective să fi fost aprobate de comitet.

(6) Contribuțiile la fond nu pot fi însoțite de nici o condiție politică, economică sau de altă natură, incompatibilă cu obiectivele prezentei convenții.

(7) Părțile se angajează să efectueze contribuții voluntare, în mod regulat, pentru punerea în aplicare a prezentei convenții.

Articolul 19

Schimbul de informații, analiza și difuzarea informațiilor

(1) Părțile sunt de acord să schimbe informații și expertize referitoare la colectarea datelor și a statisticilor privind diversitatea expresiilor culturale, precum și cele mai bune practici pentru protecția și promovarea acestora.

(2) UNESCO facilitează, grație mecanismelor existente în cadrul secretariatului, colectarea, analiza și difuzarea tuturor informațiilor, a statisticilor și a celor mai bune practici în domeniu.

(3) De altfel, UNESCO înființează și actualizează o bancă de date privind diferite sectoare și organizații guvernamentale, private și nonprofit, care funcționează în domeniul expresiilor culturale.

(4) În vederea facilitării colectării datelor, UNESCO acordă o atenție deosebită consolidării capacităților și a competențelor părților care formulează o cerere de asistență în acest sens.

(5) Colectarea informațiilor definită în prezentul articol completează informațiile prevăzute de dispozițiile articolului 9.

V. RELAȚIILE CU CELELALTE INSTRUMENTE

Articolul 20

Relațiile cu celelalte instrumente: susținere reciprocă, complementaritate și nesubordonare

(1) Părțile recunosc că trebuie să își îndeplinească cu bună-credință obligațiile ce le revin în baza prezentei convenții și a tuturor celorlalte tratate la care sunt părți. Astfel, fără a subordona prezenta convenție altor tratate:

(a) părțile încurajează susținerea reciprocă între prezenta convenție și celelalte tratate la care sunt părți și

(b) atunci când interpretează și aplică celelalte tratate la care sunt părți sau atunci când își asumă alte obligații internaționale, părțile țin seama de dispozițiile pertinente ale prezentei convenții.

(2) Nimic din prezenta convenție nu poate fi interpretat ca modificând drepturile și obligațiile ce revin părților în baza altor tratate la care acestea sunt părți.

Articolul 21

Consultarea și coordonarea internațională

Părțile se angajează să promoveze obiectivele și principiile prezentei convenții în alte incinte internaționale. În acest sens, părțile se consultă, dacă este cazul, ținând seama de obiectivele și principiile respective.

VI. ORGANELE CONVENȚIEI

Articolul 22

Conferința părților

(1) Se instituie o Conferință a părților. Conferința părților este organul plenar și suprem al prezentei convenții.

(2) Conferința părților se reunește în sesiune ordinară din doi în doi ani, pe cât posibil în cadrul Conferinței generale UNESCO. Se poate reuni în sesiune extraordinară, în cazul în care decide astfel sau în cazul în care cel puțin o treime din părți adresează Comitetului interguvernamental o cerere în acest sens.

(3) Conferința părților își adoptă regulamentul de procedură.

(4) Funcțiile Conferinței părților sunt, *inter alia*:

(a) să aleagă membrii Comitetului interguvernamental;

(b) să primească și să examineze rapoartele părților la prezenta convenție, transmise de Comitetul interguvernamental;

(c) să aprobe directivele operaționale pregătite, la cererea sa, de Comitetul interguvernamental;

(d) să ia orice altă măsură pe care o consideră necesară în vederea promovării obiectivelor prezentei convenții.

Articolul 23

Comitetul interguvernamental

(1) Se instituie, în cadrul UNESCO, un Comitet interguvernamental pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale, denumit în continuare „Comitet interguvernamental”. Acesta este compus din reprezentanți din 18 state părți la convenție, alese pentru o perioadă de patru ani de Conferința părților, imediat după intrarea în vigoare a prezentei convenții, în conformitate cu articolul 29.

- (2) Comitetul interguvernamental se reunește o dată pe an.
- (3) Comitetul interguvernamental funcționează sub autoritatea și în conformitate cu directivele Conferinței părților și răspunde în fața acesteia.
- (4) Numărul membrilor Comitetului interguvernamental va crește la 24 atunci când numărul părților la convenție va ajunge la 50.
- (5) Alegerea membrilor Comitetului interguvernamental se bazează pe principiile repartizării geografice echitabile și rotației.
- (6) Fără a aduce atingere celorlalte atribuții care îi sunt conferite prin prezenta convenție, funcțiile Comitetului interguvernamental sunt următoarele:
- (a) să promoveze obiectivele prezentei convenții, să încurajeze și să asigure monitorizarea punerii în aplicare a acesteia;
- (b) să pregătească și să supună aprobării Conferinței părților, la cererea acesteia, directive operaționale referitoare la transpunerea și punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei convenții;
- (c) să transmită Conferinței părților rapoartele părților la convenție, însoțite de propriile observații și de un rezumat al conținutului acestora;
- (d) să facă recomandări adecvate în situațiile care i se aduc la cunoștință de către părțile la convenție, în conformitate cu dispozițiile pertinente ale convenției, în special ale articolului 8;
- (e) să stabilească procedurile și celelalte mecanisme de consultare în vederea promovării obiectivelor și a principiilor prezentei convenții în alte incinte internaționale;
- (f) să îndeplinească orice altă sarcină care i se atribuie de către Conferința părților.
- (7) Comitetul interguvernamental, în conformitate cu propriul său regulament de procedură, poate invita oricând organizații publice sau private sau persoane fizice să participe la reuniunile sale pentru a le consulta cu privire la anumite aspecte specifice.
- (8) Comitetul interguvernamental își stabilește regulamentul de procedură și îl supune aprobării Conferinței părților.

Articolul 24

Secretariatul UNESCO

- (1) Organele convenției sunt sprijinite de Secretariatul UNESCO.

- (2) Secretariatul pregătește documentația pentru Conferința părților și pentru Comitetul interguvernamental, precum și proiectul de ordine de zi pentru reuniunile acestora, ajută la aplicarea deciziilor acestora și raportează cu privire la aplicarea deciziilor respective.

VII. DISPOZIȚII FINALE

Articolul 25

Soluționarea litigiilor

- (1) În caz de litigiu între părțile la prezenta convenție cu privire la interpretarea sau aplicarea convenției, părțile caută o soluție bazată pe negociere.
- (2) În cazul în care părțile în cauză nu reușesc să ajungă la un acord pe calea negocierii, acestea pot să recurgă de comun acord la bune oficii sau pot solicita medierea unui terț.
- (3) În cazul în care nu au existat bune oficii sau mediere sau litigiul nu a putut fi soluționat prin negociere, bune oficii sau mediere, o parte poate recurge la conciliere, în conformitate cu procedura prezentată în anexa la prezenta convenție. Părțile examinează cu bună-credință propunerea comisiei de conciliere referitoare la soluționarea litigiului.
- (4) Fiecare parte poate să declare, în momentul ratificării, al acceptării, al aprobării sau al aderării, că nu recunoaște procedura de conciliere prezentată anterior. Orice parte care face o astfel de declarație poate, în orice moment, să își retragă declarația respectivă printr-o notificare adresată Directorului general al UNESCO.

Articolul 26

Ratificarea, acceptarea, aprobarea sau aderarea statelor membre

- (1) Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării, aprobării sau aderării statelor membre ale UNESCO, în conformitate cu procedurile constituționale ale acestora.
- (2) Instrumentele de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare sunt depuse pe lângă Directorul general al UNESCO.

Articolul 27

Aderarea

- (1) Prezenta convenție este deschisă pentru aderare oricărui stat nemembru al UNESCO, dar membru al Organizației Națiunilor Unite sau al uneia dintre instituțiile specializate ale acesteia, care a fost invitat să adere de Conferința generală a organizației.

(2) Prezenta convenție este, de asemenea, deschisă pentru aderare teritoriilor care se bucură de o autonomie internă completă, recunoscută ca atare de Organizația Națiunilor Unite, dar care nu au obținut independență deplină, în conformitate cu rezoluția 1514 (XV) a Adunării Generale, și care au competențe în domeniile reglementate de prezenta convenție, inclusiv competența de a încheia tratate în domeniile respective.

(3) Următoarele dispoziții se aplică organizațiilor de integrare economică regională:

(a) prezenta convenție este, de asemenea, deschisă pentru aderare oricărei organizații de integrare economică regională care, sub rezerva următoarelor paragrafe, este parte deplină la dispozițiile convenției, la fel ca și statele părți;

(b) atunci când unul sau mai multe state membre ale unei astfel de organizații sunt, de asemenea, părți la prezenta convenție, organizația respectivă și statul membru respectiv sau statele membre respective convin cu privire la responsabilitățile ce le revin în executarea obligațiilor care decurg din prezenta convenție. Respectiva repartizare a responsabilităților produce efecte din momentul încheierii procedurii de notificare descrise la litera (c). Organizația și statele membre nu sunt abilitate să își exercite concomitent drepturile care decurg din prezenta convenție. De asemenea, în domeniile care țin de competența lor, organizațiile de integrare economică dispun, în exercitarea dreptului de vot, de un număr de voturi egal cu numărul statelor membre care le compun și care sunt părți la prezenta convenție. Organizațiile nu își exercită dreptul la vot în cazul în care statele membre își exercită dreptul de vot și invers;

(c) o organizație de integrare economică regională și statul sau statele membre ale acesteia care au convenit o repartizare a responsabilităților, astfel cum se prevede la litera (b), informează părțile cu privire la repartizarea propusă astfel:

(i) în instrumentul său de aderare, organizația respectivă indică într-o manieră precisă repartizarea responsabilităților în ceea ce privește aspectele reglementate de convenție;

(ii) în caz de modificare ulterioară a responsabilităților respective, organizația de integrare economică regională informează depozitarul cu privire la orice propunere de modificare a responsabilităților respective; depozitarul informează la rândul său toate părțile cu privire la modificarea respectivă;

(d) se presupune că statele membre ale unei organizații de integrare economică regională care devin părți la convenție își păstrează competențele în toate domeniile care nu au făcut obiectul unui transfer de competență către organizație, declarat sau semnalat în mod expres depozitarului;

(e) prin „organizație de integrare economică regională” se înțelege o organizație constituită de state suverane membre ale Organizației Națiunilor Unite sau ale uneia dintre instituțiile specializate ale acesteia, căreia statele respective i-au transferat

competența în domeniile reglementate de prezenta convenție și care a fost autorizată în mod corespunzător, în conformitate cu procedurile interne, să devină parte la aceasta.

(4) Instrumentul de aderare este depus pe lângă directorul general al UNESCO.

Articolul 28

Punct de contact

Atunci când devine parte la prezenta convenție, fiecare parte își desemnează punctul de contact menționat la articolul 9.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

(1) Prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la data depunerii celui de-al treizecilea instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, dar numai pentru statele sau organizațiile de integrare economică regională care au depus propriile instrumente de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la data respectivă sau înainte de aceasta. Pentru orice altă parte, convenția intră în vigoare la trei luni de la depunerea propriului instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(2) În sensul prezentului articol, nici un instrument depus de o organizație de integrare economică regională nu trebuie considerat ca adăugându-se la instrumentele deja depuse de statele membre ale organizației respective.

Articolul 30

Regimuri constituționale federale sau neunitare

Recunoscând faptul că acordurile internaționale leagă în același mod părțile, indiferent de sistemele constituționale ale acestora, următoarele dispoziții se aplică părților care au un regim constituțional federal sau neunitar:

(a) în ceea ce privește dispozițiile prezentei convenții a căror aplicare ține de competența puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central sunt aceleași ca și cele ale părților care nu sunt state federale;

(b) în ceea ce privește dispozițiile prezentei convenții a căror aplicare ține de competența fiecărei unități constituente, cum ar fi state, comitate, provincii sau cantoane, care nu sunt, în baza regimului constituțional federal, obligate să ia măsuri legislative, guvernul federal va aduce, după caz, dispozițiile respective la cunoștința tuturor autorităților competente ale unităților constituente, cum ar fi state, comitate, provincii sau cantoane, cu aviz favorabil din partea sa în vederea adoptării.

*Articolul 31***Denunțarea**

- (1) Fiecare parte are dreptul de a denunța prezenta convenție.
- (2) Denunțarea se notifică printr-un instrument scris depus pe lângă Directorul general al UNESCO.
- (3) Denunțarea produce efecte la 12 luni de la primirea instrumentului de denunțare. Aceasta nu modifică cu nimic obligațiile financiare, pe care partea care denunță convenția este obligată să le achite până la data la care retragerea produce efecte.

*Articolul 32***Funcțiile depozitarului**

Directorul general al UNESCO, în calitate sa de depozitar al prezentei convenții, informează statele membre ale organizației, statele nemembre și organizațiile de integrare economică regională menționate la articolul 27, precum și Organizația Națiunilor Unite cu privire la depunerea tuturor instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare menționate la articolele 26 și 27, precum și cu privire la denunțările menționate la articolul 31.

*Articolul 33***Amendamente**

- (1) Orice parte poate să propună amendamente la prezenta convenție, printr-o comunicare scrisă adresată directorului general. Directorul general transmite comunicarea respectivă tuturor părților. În cazul în care în termen de șase luni de la data transmiterii comunicării cel puțin jumătate din părți dau un răspuns favorabil solicitării respective, directorul general prezintă propunerea respectivă la următoarea sesiune a Conferinței părților pentru discuții și o eventuală adoptare.
- (2) Amendamentele sunt adoptate cu o majoritate de două treimi din părțile prezente și care votează.
- (3) O dată adoptate, amendamentele la prezenta convenție sunt prezentate părților pentru ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(4) Pentru părțile care le ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la ele, amendamentele la prezenta convenție intră în vigoare la trei luni de la depunerea instrumentelor prevăzute la alineatul (3) al prezentului articol de către două treimi din părți. Ulterior, pentru fiecare parte care ratifică, acceptă, aprobă sau aderă la un amendament, amendamentul intră în vigoare la trei luni de la data depunerii de către partea respectivă a instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

(5) Procedura stabilită la alineatele (3) și (4) nu se aplică amendamentelor aduse articolului 23 privind numărul membrilor Comitetului interguvernamental. Amendamentele respective intră în vigoare în momentul adoptării.

(6) Un stat sau o organizație de integrare economică regională, în sensul articolului 27, care devine parte la prezenta convenție după intrarea în vigoare a unor amendamente în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol, în cazul în care nu își exprimă o altă intenție, este considerat ca fiind:

- (a) parte la prezenta convenție modificată corespunzător și
- (b) parte la prezenta convenție nemodificată, în raport cu orice parte care nu își asumă obligații prin modificările respective.

*Articolul 34***Texte autentice**

Prezenta convenție este întocmită în limbile arabă, chineză, engleză, franceză, spaniolă și rusă, cele șase texte fiind în mod egal autentice.

*Articolul 35***Înregistrarea**

În conformitate cu articolul 102 din Carta Organizației Națiunilor Unite, prezenta convenție se înregistrează la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite la cererea directorului general al UNESCO.

ANEXĂ

PROCEDURA DE CONCILIERE*Articolul 1***Comisia de conciliere**

Se creează o comisie de conciliere la cererea uneia dintre părțile implicate în litigiu. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, comisia este formată din cinci membri, fiecare parte implicată desemnând doi membri, președintele fiind ales de comun acord de către membrii astfel desemnați.

*Articolul 2***Membrii comisiei**

În caz de litigiu între mai mult de două părți, părțile care au același interes își desemnează de comun acord membrii comisiei. Atunci când cel puțin două părți au interese independente sau atunci când sunt în dezacord cu privire la faptul că au același interes, acestea își numesc membrii în mod separat.

*Articolul 3***Numirea**

În cazul în care, într-un termen de două luni de la cererea de creare a unei comisii de conciliere, nu au fost numiți toți membrii comisiei de către părți, Directorul general al UNESCO procedează, la cererea părții care a înaintat cererea, la numirile necesare într-un termen de două luni.

*Articolul 4***Președintele comisiei**

În cazul în care, într-un termen de două luni de la numirea ultimului membru al comisiei de conciliere, aceasta nu și-a ales președintele, Directorul general al UNESCO procedează, la cererea unei părți, la desemnarea președintelui într-un nou termen de două luni.

*Articolul 5***Decizii**

Comisia de conciliere adoptă decizii cu majoritatea voturilor membrilor săi. Cu excepția cazului în care părțile implicate în litigiu convin altfel, comisia își stabilește propria procedură. Aceasta prezintă o propunere de soluționare a litigiului pe care părțile o examinează cu bună-credință.

*Articolul 6***Dezacorduri**

În caz de dezacord cu privire la competența comisiei de conciliere, aceasta va decide dacă este sau nu competentă.

ANEXA 1(b)

Declarația Comunității Europene în aplicarea articolului 27 alineatul (3) litera (c) din Convenția pentru protecția și promovarea diversității expresiilor culturale

Actualii membri ai Comunității Europene sunt Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Prezenta declarație menționează competențele transferate de statele membre către Comunitate în baza tratatelor în domeniile reglementate de convenție.

Comunitatea are competență exclusivă în domeniul politicii comerciale comune (articolele 131-134 din tratat), cu excepția aspectelor comerciale care țin de proprietate intelectuală și de comerțul cu servicii în domeniile menționate la articolul 133 alineatele (5) și (6) din tratat (în special, în acest context, comerțul cu servicii culturale și audiovizuale) pentru care responsabilitatea este împărțită între Comunitate și statele membre. Comunitatea duce o politică de cooperare pentru dezvoltare (articolele 177-181 din tratat) și o politică de cooperare cu țările industrializate (articolul 181a din tratat), fără a aduce atingere competențelor respective ale statelor membre. Exerciță competențe partajate în ceea ce privește libera circulație a mărfurilor, a persoanelor, a serviciilor și a capitalurilor (articolele 23-31 și 39-60 din tratat), concurența (articolele 81-89 din tratat) și piața internă, inclusiv proprietatea intelectuală (articolele 94-97 din tratat). În temeiul articolului 151 din tratat, în special alineatul (4), Comunitatea ține seama de aspectele culturale în activitatea sa desfășurată în baza altor dispoziții din tratat, în special pentru a respecta și promova diversitatea culturilor sale.

Acele comunitare enumerate în continuare ilustrează dimensiunea domeniului de competență al Comunității, în conformitate cu dispozițiile Tratatului de instituire a Comunității Europene.

Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, cu privire la probleme de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994) (JO L 336, 23.12.1994, p. 1).

Regulamentul (CE) nr. 2501/2001 al Consiliului din 10 decembrie 2001 privind aplicarea unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada 1 ianuarie 2002-31 decembrie 2004 – Declarații referitoare la Regulamentul Consiliului privind aplicarea unui sistem de preferințe tarifare generalizate pentru perioada 1 ianuarie 2002-31 decembrie 2004 (JO L 346, 31.12.2001, p. 1).

Decizia 2005/599/CE a Consiliului din 21 iunie 2005 privind semnarea, în numele Comunității Europene, a Acordului de modificare a Acordului de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (JO L 209, 11.8.2005, p. 26).

Regulamentul (CE) nr. 2698/2000 al Consiliului din 27 noiembrie 2000 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1488/96 privind măsurile financiare și tehnice de susținere (MEDA) a reformei structurilor economice și sociale în cadrul Parteneriatului euro-mediteranean (JO L 311, 12.12.2000, p. 1).

Regulamentul (CEE) nr. 3906/89 al Consiliului din 18 decembrie 1989 privind ajutorul economic în favoarea Republicii Ungaria și a Republicii Populare Polone și modificările ulterioare ale acestuia, încă aplicabile Bulgariei și României (JO L 375, 23.12.1989, p. 11).

Regulamentul (CE) nr. 2666/2000 al Consiliului din 5 decembrie 2000 privind ajutorul acordat Albaniei, Bosniei și Herțegovinei, Croației, Republicii Federale Iugoslavia și Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1628/96, precum și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3906/89 și (CEE) nr. 1360/90 și a Deciziilor 97/256/CE și 1999/311/CE (JO L 306, 7.12.2000, p. 1).

Regulamentul (CEE) nr. 443/92 al Consiliului din 25 februarie 1992 privind asistența financiară și tehnică și cooperarea economică cu țările în curs de dezvoltare din Asia și America Latină (JO L 52, 27.2.1992, p. 1).

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 99/2000 al Consiliului din 29 decembrie 1999 privind acordarea unei asistențe statelor partenere din Europa de Est și din Asia Centrală (JO L 12, 18.1.2000, p. 1).

Decizia nr. 792/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 de stabilire a unui program de acțiune comunitară pentru promovarea unor organisme active la nivel european în domeniul culturii (JO L 138, 30.4.2004, p. 40).

Decizia nr. 508/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 februarie 2000 de instituire a programului „Cultura 2000” (JO L 63, 10.3.2000, p. 1).

Decizia 1419/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 mai 1999 de stabilire a unei acțiuni comunitare în favoarea evenimentului „Capitala europeană a culturii” pentru perioada 2005-2019 (JO L 166, 1.7.1999, p. 1).

Decizia Consiliului din 22 septembrie 1997 privind viitorul acțiunii culturale în Europa (JO C 305, 7.10.1997, p. 1).

Decizia Consiliului din 22 septembrie 1997 referitoare la un sistem transfrontalier de prețuri fixe pentru cărți în zonele lingvistice europene (JO C 305, 7.10.1997, p. 2).

Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, 17.10.1989, p. 23). Directivă modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 202, 30.7.1997, p. 60).

Decizia 2000/821/CE a Consiliului din 20 decembrie 2000 privind punerea în aplicare a unui program de încurajare a dezvoltării, a distribuției și a promovării de producții audiovizuale europene (MEDIA Plus – dezvoltare, distribuție și promovare) (2001-2005) (JO L 336, 30.12.2000, p. 82).

Decizia 163/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 ianuarie 2001 privind punerea în aplicare a unui program de formare profesională pentru profesioniștii din industria europeană de programe audiovizuale (MEDIA-formare) (2001-2005) (JO L 26, 27.1.2001, p. 1).

Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, 27.3.1999, p. 1), referitor la ajutoarele de stat.

Directiva 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (JO L 157, 30.4.2004, p. 45).

Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167 du 22.6.2001, p. 10).

Directiva 2001/84/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind dreptul de suită în beneficiul autorului unei opere de artă originale (JO L 272, 13.10.2001, p. 32).

Directiva 93/83/CEE a Consiliului din 27 septembrie 1993 privind coordonarea anumitor dispoziții referitoare la dreptul de autor și drepturile conexe aplicabile difuzării de programe prin satelit și retransmisiei prin cablu (JO L 248, 6.10.1993, p. 15).

Directiva 93/98/CEE a Consiliului din 29 octombrie 1993 privind armonizarea duratei de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe (JO L 290, 24.11.1993, p. 9).

Directiva 92/100/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale (JO L 346, 27.11.1992, p. 61).

Exercitarea competențelor comunitare este, prin natura sa, subiectul unei evoluții continue. Prin urmare, din acest punct de vedere, Comunitatea își rezervă dreptul de a notifica în viitor alte declarații privind repartizarea competențelor între Comunitatea Europeană și statele membre.

ANEXA 2

Declarația unilaterală în numele Comunității cu ocazia depunerii instrumentului de aderare

„În ceea ce privește competențele comunitare descrise în declarația realizată în aplicarea articolului 27 alineatul (3) litera (c) din convenție, Comunitatea își asumă obligații prin convenție și asigură punerea în aplicare în bune condiții a acesteia. Prin urmare, statele membre ale Comunității care sunt părți la convenție aplică dispozițiile convenției în relațiile reciproce dintre ele, în conformitate cu normele interne ale Comunității și fără a aduce atingere modificărilor corespunzătoare aduse normelor respective.”
